

98

1551-1608. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Α. Παλιούρας, *Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας (1540 ci. - 1608) καὶ αἱ μικρογραφίαι τοῦ κώδικος αὐτοῦ*, Ἀθήνα 1977, σ. 30-36 αρ. 1-4, σ. 52 αρ. 10.

99

1553-1573. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ἰλαρίων Σωτήρχος, πρωτοπαπᾶς τοῦ Χάνδακα. Ἀνέκδοτα ἐλληνικὰ ἔγγραφα», *Θησαυρίσματα* 19 (1982), σ. 151-166, αρ. 1-6 (= Δετοράκης, *Βενετοκρατικά*, σ. 59-69, αρ. 1-6).

100

1553-1645. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Διδασκαλικές καὶ βιβλιογραφικές συμβάσεις στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητολογία* 10-11 (1980), σ. 236-252, αρ. 1-8 (= Δετοράκης, *Βενετοκρατικά*, σ. 42-52, αρ. 1-8).

ΜΙΣΘΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

1553, 14 Μαΐου

«... ὁμολογῶ ἐγὼ παπα Ἀντώνης Ναθαναήλ τοῦ ποτὲ ἐν ιερομοναχὸν καὶ πνευματικὸν κυροῦ Νικολαου, οἰκῶν εἰς τὸ Ἐξωπορτον τοῦ Χανδάκου, ὅτι συμβιβάστημεν μετὰ σένα τὸν μαῖιστρο Γεωργίτζη Μοραῖτη μποτέρη νὰ μάθω τὸν υἱόν σου τὸν Ἰωάννην καὶ νὰ τότε ἀπομάθω τὸν ὀκτόηχον καὶ νατοῦ γραφῶ ἓνα ψαλτήριον καὶ νὰ τοῦ το μαθῶ καὶ τὸ ψαλτήριον καὶ διὰ πληρωμὴ μου ἐσάστημεν νὰ μοῦ δωσῇς ὑπερπυρα δεκαεπτὰ ἀπὸ τὰ ὅποια ὁμολογῶ καὶ ἔλαβα σήμερον ἀπὸ σένα ὑπερπυρα ἑξή καὶ τὰ ἐπίλοιπα νὰ μοῦ δωσῇς εἰς δύο πάγαις, τὰ μισὰ εἰς τὸ μεσοκόπι μετὰ καὶ τὰ ἄλλα μισα, ὅταν τὸν ἀπομαθῶ τὸ ψαλτήριον καὶ νὰ μοῦ δίδῃς καὶ τὰ κανίσκια κατὰ τὴν τάξιν εἰς ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἂ δὲν μοῦ ἀτεντέρῃς νὰ τὰ σκοδέρνω ἀπὸ σένα καὶ ἀπὸ τὰ καλά σου διὰ τοῦ γαστάλδω ἀπάνω εἰς ταῖς ἐξόδοις σου χωρὶς ἐναντίον καὶ πάλι δὲν σου ἀτεντέρω νὰ ἐμπορῇς νὰ μανθανῇς τὸν λεγόμενον υἱόν σου τὰ ἄνωθεν εἰρηται μὲ ἄλλον διδασκαλον εἰς πασα ἰντερέσο μου καὶ αὐτὰ νὰ τὰ σκοδερῇς ἀπὸ μένα καὶ ἀπὸ τὰ καλά μου διὰ τοῦ γαστάλδω ἀπάνω εἰς ταῖς ἐξόδοις μου χωρὶς ἐναντίον ...».

101

1553-1647. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Κ. Τσικνάκης (επιμ.), *Il miglior vino del mondo. Το κρητικό*

κρασί στις αρχειακές πηγές της βενετοκρατίας, Γάζι Ηρακλείου 2005, σ. 42, 54-55, 58, 71, 73-74, 77-80, 91-92, 96-97, 99-102, 107, 110-112, 119-120, 122-123, 128-130, 132-134, 148-151.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΘΕΣΣΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΚΡΑΣΙΟΥ

1599, 16 Απριλίου

«Ἐ Με δῆναμην τοῦ παρόντος φανεροῦ ἰνστρουμέντου ὁ μισέρ Τζουάννες Θοχάρης ὅσαν τατζέρις του ντάτζιου τζι σπίνας τὸν χρόνον τὸν πρεζέντε δῶδει καὶ πακτῶνι τῆς κερα Καλῆς Βλαστοῦδενας τὴν πόστα ἀπὸ τὴν σήμερον στέκη ἡς τα Τζηκαναρία, ἡς τὴν ἐνωρία τῆς Κυρίας τὸν Αγγέλω, ὁδία να πουλή κρασί, ἀρχίζοντας ὁ καιρὸς ἀπὸ τζι 15 τοῦ παρόντος καὶ ἔως ὅλον τὸ Φεβρουάριον τὸν πρότον ἐρχόμενον, διὰ τὴν ὁποία πόστα ἡ λεγόμενοι κερα Καλὴ νάνε κρατημένοι να δῶδη καὶ να πλερώνει ἡς τὴν κάμερα τῆς ἐκλαμπρώτατῆς μας αὐθεντίας κάθα μῆνα, πουλήσι δὲ μπουλήσι, λύτρες δέκα ἀπο γατζέ-τες δέκα τὴν κάθα λύτρα. Δὲν ἀντεντέροντας σὲ κάθα πάγα, ὡς ἀνοθεν, να πεῦτι ἡς τες πένες ταῖς κονσοδαίτες τῆς κάμερας καὶ ἐκήνα ὦλα, πένες καὶ καβυδαλε, να σκοδέρνει ἀπὸ ῥκήνη καὶ ἀπὸ τα καλὰ τζι στράτα τζι κάμερας. Καὶ οὗτος ἡ λεγόμενι κερά Καλὴ πρεζέντη κοτέντη με τοὺς μόδους, πάτους καὶ κοντετζιώνες ὡς ἀνοθεν. Μάρτυρες παρακαλετοὶ ὁ κύρ Ἰωάννης Κάλμπος υἱὸς Μιχελὶ καὶ Μανόλης Μαυροδὶς ποτὲ Λορέντζω».

ΕΤΗΣΙΑ ΜΙΣΘΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΩΣ «ΣΙΜΙΣΑΚΟΥ» ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΕΜΦΥΤΕΥΣΕΩΣ.

ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ

1603, 4 Δεκεμβρίου

«Ἐ Με δῆναμην τοῦ παρόντος φανεροῦ ἰνστρουμέντου ὁ μαῖστρο Μανέας Κοπίος τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, κατηκούμενος εἰς τὸ ἐξοπορτον Χανδάκου, δῆδη ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ κῆρ Γεωργίου Τόλτζο τοῦ ποτὲ Γιάκουμῆ, κατικούμενος εἰς τὸ μετόχην τοῦ μισέρ Φιδρέλο, τὴν σήμερον ευρησκόμενος ἐδὸ εἰς τὴν παρούσαν χώραν Χανδάκου Κρήτης, τὰ διὸ κομάτηα τὰ ἀμπέλια τὰ λογάδα ἀπὸ ἔχη εἰς ταῖς Ἀληκάσταις, εἰς τὸ μερτηκὸν τῆς Ἀγίας Αἰκαταιρήνης, ντριτάρικα, καὶ τὰ ὁποία του δῆδη σιμισακά ὁδία χρόνον ἕναν πρότον ἐρχόμενο, καὶ ἀρέ-σοντας ἕνας τοῦ ἀλοῦ νὰ ἦνε ὁδὴ χρόνους πέντε. Τὰ ὁποία του δῆδη με τα γιράμπελα, ἔληαις, ἀπηδηαῖς καὶ κάθα ἄλον, νὰ τὰ κλαδοκαθαρήζην, σκάπτην δισκαφήζιν, να ξὸνη καὶ κάθα ἄλον. Ἡ σπῆζες νὰ νε ὀλες ἀπάνο τοῦ ἀνοθεν Ντόλτζο καὶ νὰ γήνουντε εἰς τοὺς κερούς τος, καλὰ, ἀρεσκόμενὰ του. Καὶ ὅτης κρασί ἐληαῖς καὶ κάθα ἄλον, ἤθελεν πᾶψη ἀφέντης ὁ Θεὸς να ἦνε ἰεῖς τὸ μέσον τος, δξο ἀπὸ τὰ γηράμπελα, ἀπὸ τοῦ τα χαρήζη ὁδία ὀφέτος μοναχὰς καὶ να πλερόση καὶ τὸ ἀράδεγο ὁδία ὀφέτος, ευγάνοντας τὸ τρήτον τοῦ καβαλάρη. Ἀκωμὴ προμετάρη ὁ ἀνοθεν μαῖστρο Μανέας να του δώση διὸ τζυκνήια χρυσὰ νὰ ἦνε ομπληγάδος να βάνη ἑκατὸν πενήντα βήτζες κατὰβολάδαις, βασιληκαῖς. Δὲν ἀτεντέροντας ὁ ἀνοθεν Ντόλτζος εἰς τὰ ἀνοθεν φτηάσματα εἰς τοὺς κερούς τος να βάνη ὁ ἀνοθεν μαῖστρο Μανέας να τὰ κάνη το ἀκριβότερον, ἀπὸ πάνο τοῦ εἰς κάθα ντάνος καὶ ἰντερέσε του, τὰ ὁποία καὶ κάθα ἄλην ἐζήμηαν ἀπὸ ἡθελεν ἔχη διὰ να μὴν τοῦ ἀτεντέρη να τὰ σκοδέρη ἀπὸ αὐτόνον καὶ ἀπὸ τὰ καλὰ του, περ βῆα τοῦ γαστάλδου. Καὶ οὕτως ἦνε πρεζέντοι καὶ κωντέντοι ...».

